— मृतु s. मृत्तिघ.

— म्रिभि beschnuppern, beriechen; das Gesicht liebkosend einem Andern nahebringen: म्र्राभिन्दी भूवेनस्य नाभिम् RV.1.185,5. म्रसाविमां वृद्धाम्युनन्यभितिम् ते der Himmel netzt und küsst die Erde mit dem Regen Ait. Br. 1,7. मादित्य इमाः प्रता म्रिभितिम्ति Çat. Br. 7,3,2,12. 4, 5,5,11. वृदसे तातं गार्भितिम्निति TS. 6,4,11,4. gerund. म्रिभितिम्य Gobb. 2,8,22.

— श्रव 1) beriechen, an Etwas riechen VS. 9,9. 19. TS. 3,1,2,2. Çar. Ba. 2,4,2,24. 6,4,33. स्रवप्रापात् Âçv. Ça. 10,8. 5,6. स्रवप्रापं निर्धाति Kātj. Ça. 5,9,15. स्रविजय तान् M. 3,218. स्रवप्राप Baig. P. 4,13,37. 6,19,15. — 2) mit dem Munde berühren, küssen: स्थिपे मूर्धानमेवाविज्ञिति Pàa. Gabj. 1,18. मूर्धान त्रिश्वप्राप Âçv. Gabj. 1,15. Baig. P. 7,5, 21. स्रवप्रातस्य मूर्धान R. 2,20,21. — Vgl. स्रवप्रापा. — caus. beriechen lassen: स्रस्मवेप्रापपति TS. 3,2,6,3. 7,1,6,6. Çat. Ba. 4,5,8,5 u. s. w.

— म्रा 1) riechen: पेन वा गन्धानातिप्रति Air. Ur. 5,1. Åçv. Gанл. 3,6. М. 11,149. МВн. 1,5933. 3,11086. Мвсн. 21. Оновтах. 77,16. म्राप्रापि वान्यस्वक: Внатт. 2,10. म्राप्रात mit pass. Вед. Suça. 1,160,6. mit act. Вед.: गन्धाप्राती हिपाविव Навіч. 4478. 5630. — 2) beriechen, an Etwas riechen: म्रा तिप्र कल्लाम् VS. 8,42. Ван. Dev. in Z. f. vgl. Spr. 1,442. मूर्यन्याप्रापते म्रापदै: Suça. 1,110,4. धूममाप्राप МВн. 3,10489. कार्यूर्गन्धी मपास्य मुखे प्रत्यतीणाप्रात: Ніт. 110,21. Çак. Сн. 63,11. 112,3. Ововтах. 90,9. मनाप्रातं पुष्पम् Çак. 43. — 3) küssen: मूर्षि कार्यमाप्राप МВн. 1,8000. R. 2,70,16. 3,3,13. मूर्ध्यातिप्रत पाएउवम् МВн. 15,135. 3,15135. मात्रपूर्ण वालाम चपुम्बुम Внатт. 14,12. माप्राप तम् Авс. 2,10. — Vgl. माप्राण fgg. — caus. beriechen lassen Катл. Ça. 13,4,19. 14,3,10. 4,12.

— उपा 1) riechen: उपाघाति च यो गन्धात्रसाञ्च पृथग्विधान् МВн. 3, 14504. शवगन्धमुपाघाति सुर्भि प्राप्य यो नर्: 12,11716. — 2) küssen: तं मूर्ध्यपाघाय Ané. 3,2. МВн. 2,23. 3,1776. R. 1,4,9. 17,29. 28,34. 77, 4. 3,18,28. तर्गनम् — उपाघाय RAGH. 3,3. Hierber oder zu उप: ताम्) उपाजिघत मूर्धनि МВн. 1,7982. वर्गनि सपत्नीनामुपाजिघन्पुन: पुन: R. 5,14,25. उपाजिघत च तर्ग तस्याष्ट्रम् МВн. 13,2650.

- समुपा küssen: तं मूर्चि समुपाघाय R. 2, 72, 4. समुपाघाय मूर्धानम् MBa. 4, 2319. R. 6, 8, 7.

— समा 1) riechen: गन्धं समाघाय R. 5,23,32. — 2) beriechen, an Etwas riechen R. 6,83,55. Макки. 22,21. — 3) küssen: (तम्) समाजिघत मूर्घान МВв. 14,2396. जानीयसः समाघाय शिर्म्सु 1,5062.5218. R. 2,72, 4. तदाननम् — समाघाय RAGB. ed. Calc. 3,3, v. l.

— उद्द s. उज्जिघ.

— उप 1) riechen: ययातिरूपितम् (धूमं) वै निपपात मर्को प्रति MBn.5, 4059. स्नामार्मुपतिम्नत्ती RAGH.1,43.—2) beriechen, an Etwas riechen: (पश-वः) येरैवोपितम्हयय ज्ञानिल ÇAT. Ba. 11,8,3,10. 4,6,1,6.8. ॰ प्राय LATJ.2, 11,11. ॰ तिम्रेर्न् 17. ॰ प्रेत् 3,5,8. उपातिम्नत् (kann auch zu उपा gezogen werden) BaH. Drv. in Z. f. vgl. Spr. 1,442. ग्रवा चान्नमुपम्रातम् M. 4,209. परि। च ते नासिक्रयोपिक्रियते MBH. 13,4900. सुमनस उपिक्रयतीम् BHÂG. P. 5,2,6. या मुखेनोपिक्रयति berührt AV. 12,4,5. Nir. 3,12. — 3) küssen: उपिक्रयेदि मां मूर्भि R. 2,72,30. MBH. 7,4357. मूर्धिन चेएक्रयी RAGH. 13. 70. — caus. beriechen lassen TS. 5,2,8,1.

- समुप kiissen: सम्पितिघत्ती कपिरातम् R. 4,22,1.

- परि mit Küssen bedecken: कार्णस्य वस्त्रं परिजिन्नमाणा MBH. 11,616.

— वि 1) auswittern: घाणेन पृष्ट्या: पर्वो विजिञ्जन् Buis. P. 3,13. 28. — 2) riechen: का वा अमुष्याङ्गिसराजरेणुं विस्मर्तुमीशीत पुमान्विजि-घन् Buis. P. 3,2,18. — 3) beriechen Vanin. Ban. S. 88, 15.

— सम् sich mit Imd beriechen (wie Thiere die sich kennen lernen) d. i. in enge Verbindung treten; med.: अत्रा सं जिन्नते पुता RV. 9, 14, 4.
— caus. in enge Verbindung bringen: तमाक्तमग्रिभि: संन्रापयत्ति Çat. Ba. 12, 5, 1, 13.

সার্যা (von সা) 1) adj. gerochen u. s. w., s. u. সা. — 2) subst. a) Geruch (subj.) Çat. Br. 14,7,4,24. 3,17. M. 3,241. m. Bhác. P. 2,1,29. 3, 26,44. সার্যান্দ্রিয় Suçr. 1,30,14. — b) n. Geruch (obj.): মনিত্ত Çiñkh. Gris. 4,7. ন ন্যা সাযাধুনায় ম্বান্ধা: MBh. 3,12844. — c) n. Nase AK. 2,6,2,40. Trik. 3,3,426. H. 580. Med. n. 11. Kuànd. Up. 8,12,4. MBh. 14,661. fgg. m. 660.797. 1123. unbest. ob m. oder n. Ġât. Up. in Wind. Sancara 166. M. 5,135, v.l. MBh. 1,6074. Hip. 2, 12. Suçr. 1,11,3. 260. 3. 310,10. 2,18,9. Sìñkhjak. 26. Rt. 6,26. সাযাধুন্ধ adj. sich der Nase statt des Auges bedienend, blind MBu. 8,3443. f. সাযাধ Varàh. Bru. S. 50,39. 51,3. 60,15 (eines Ochsen). — d) m. N. pr. eines Mannes Ráéa-Tar. 5,417.

घाणातर्पण (घाण + त°) adj. die Nase ergötzend, überaus wohlriechend AK. 1,1,4,20. H. 1390. गन्धा माधुर्वघाणातर्पण: Habiv. 3710. n. Wohlgeruch: घाणातर्पणमम्यत्य कं नर् न प्रकृषयित् R. 2,94,14. Rå 6a-Tab. 3,356. घाणाडु:खरा (घाण - दु:ख + दा) f. das Niesen (der Nase Schmerzen bereitend) Ввачара. im СКОв.

प्राणपाक (प्राण + पाक) m. so v. a. नासापाक (s. d.) Gaupap. zu Siãкијак. 49.

प्राणाप्रवस् (प्राणा + प्रवस्) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge von Skanda (der mit der Nase hört; vgl. प्राणचतुस् unter प्राण 2, c. Oder: durch seine Nase berühmt) MBu. 9,2559.

ঘানীর (von আ) nom. ag. der da riecht Çat. Br. 14,7,1,24. 3,17. MBn. 14,619.

সারত্য (wie eben) adj. zu riechen, was gerochen wird; n. Geruch (obj.) ÇAT. Ba. 14,7,1,24. 3,17. PRAÇNOP. 4,8. BHARTR. 1,7.

प्राति (wie eben) f. 1) Geruch (subj.) Bru. År. Up. 4,3,24. — 2) das Beriechen, Riechen an: श्रघेषमध्येषाः M. 11,67. — 3) Nase Çabbak. im ÇKDr.

च्रेप (wie eben) adj. zu riechen, riechbar, was gerochen wird, gerochen —, berochen werden darf; n. Geruch (obj.) MBH. 2,200. 12,7076. 14,618.620. Sugn. 1,38,15. 2,379,11. 494,2. Bhag. P.7,12,28. — Vgl. स्रचेप.

3.

3 m. 1) Sinnesobject. — 2) der Zug nach Sinnesobjecten Med. ñ. 1. — 3) Bein. Çiva's (孔河) Ekâksharak. im ÇKDR.

ङु, उँवते tönen Duktur. 22,57. — desid. जुङूषते (so ist zu lesen) P. 7,4,62,Sch.